Predikan på nittonde söndagen efter trefaldighet
18 oktober 2020 i Berga och Vidingsjö kyrka

Tema: Trons kraft

Text: Mark 2:1-12

Psalmer:

In: 10 Lov ära och pris
Efter välkomnande: 777 Tacka Herren, ty han är god
Off: 399 Vi bär så många med oss
Slutpsalm: 778 ? I min Gud har jag funnit styrka

Predikan

Iwan, en mycket klok man sa, till mig: Håll din blick fäst vid Jesus. Det är så mycket som är komplicerat och svårt. Och när det stormar som värst i livet är det lätt att det bara se svårigheterna och hindren. Det tynger ner oss, gör det svårt att gå, det sätter sig i axlarna, i ryggen, i magen, huvudet. Men, sa Iwan, om du vänder blicken tillbaka till Jesus så ser du något mer. Du ser vännen som sträcker ut sin hand till hjälp. Jesus som säger att han hjälper dig igenom, du behöver bara tro. Det är inte så att allt bara löser sig, men låter vi blicken vila på Jesus blir proportionerna rätt. Jesus först, vännen vid din sida, bekymren sedan. Då kan också vår tro bära oss, ge oss kraft, därför att det är Gud som bär.

Så var det i berättelsen. Vännerna hade blicken fäst på Jesus. Där fanns hjälpen, tänkte de. Deras tro bokstavligen bar den lame mannen till Jesus. Och visst fick han hjälp! Först av allt lyfter Jesus av mannen den synd han känt.

Men, tänker vi förstås, inte beror hans sjukdom på synd? Nej, det tror jag inte. Men mannen trodde tydligen det. För så lärde man då. Att något ont du eller dina föräldrar gjort orsakade sjukdom och handikapp. Så tänker vi inte idag. Men vi vet att kroppen och själen påverkar varandra, att svåra upplevelser också sätter sig i kroppen, ibland så illa att vi hindras att leva det liv vi vill. Kanske var det så att mannen allra först behövde få höra just detta: Du är förlåten, innan han kunde bli helad också till kroppen.

I psaltarens 32 står det:

Så länge jag teg förtvinade mina ben vid min ständiga klagan.
Min livskraft försvann som av sommarhetta.

Då uppenbarade jag min synd för dig, jag dolde inte min missgärning. Jag sade: "Jag vill bekänna mina överträdelser för HERREN." Då förlät du mig all min synd.

Jesus helar mannen, till både kroppen och själen. Och det är vännernas tro som blir hans räddning. En tro som driver dem att till varje pris ta den lame mannen till Jesus. De släpar upp båren på taket, de gör ett hål i taket och släpper ner honom framför Jesus fötter. Det är ett trons otröttliga och oförskämda inbrott i en annans hus! Själva bärandet blir en förbön för den sjuke. Så tänker jag att vår uppgift som församling också är. Att bära andra, bära varandra, till räddning. Ibland till Gud, till förlåtelsen, ibland till läkaren eller apoteket. Gud verkar på alla goda sätt. Och alltid bära varandra i våra förböner. För vår tro ger också andra kraft. Så därför vill jag säga som Iwan: Håll din blick fäst vid Jesus, då kan din tro bära både dig och dina medmänniskor, till nytt hopp, ny kraft nytt liv. Amen.